Strašidelné tajemství ztracených kosmonautů SSSR: Korabl-Sputnik 1

coolmagazin.cz/strasidelne-tajemstvi-ztracenych-kosmonautu-sssr-korabl-sputnik-1

19. července 2023

Vesmírné závody, jak se období mezi lety 1955-1972 začalo nazývat, viděly, jak Sovětský svaz, tak USA tlačily své vědecké zdroje na hranici, když se snažily zjistit, zda komunismus nebo demokracie jsou lépe vybaveny pro vystřelování lidí na oběžnou dráhu. Chvíli to vypadalo, že odpovědí by mohl být komunismus. V roce 1957 Sověti vypustili první satelit na oběžnou dráhu a v roce 1961 se kosmonaut Jurij Gagarin stal prvním člověkem ve vesmíru.

Tato vítězství ve vesmírném závodě vyvolala v USA paniku, protože se obávaly, že by mohly soutěž se Sověty prohrát. Ale zdánlivý úspěch sovětského programu skrýval několik temných tajemství.

V roce 1960 se na odpalovací rampě vznítila sovětská raketa, která zabila nejméně 78 členů pozemního personálu. V roce 1961, těsně před Gagarinovým vesmírným letem, zahynul sovětský

kosmonaut, když uvnitř tréninkové kapsle bohaté na kyslík vypukl ničivý požár.

V roce 1967 zahynul další kosmonaut, když se nepodařilo otevřít padák na jeho vesmírné kapsli. Gagarin sám zemřel o rok později při výcviku ve stíhačce, čímž přidal další jméno na dlouhý seznam úmrtí spojených se sovětským vesmírným programem.

V roce 1960 autor sci-fi Robert Heinlein uvedl, že při cestování po SSSR se setkal s kadety Rudé armády, kteří mu řekli, že nedávno došlo k pilotovanému kosmickému startu. Tato startovací kapsle Korabl-Sputnik 1 zaznamenala mechanickou poruchu, když ji naváděcí systém nasměroval špatným směrem. To znemožnilo vyzvednutí kapsle a Korabl-Sputnik 1 uvízl na oběžné dráze kolem Země.

Sověti oficiálně tvrdili, že start byl bezpilotním testovacím letem, ale podle Heinleina mohl být uvnitř kosmonaut. Abychom Heinleinově teorii poskytli nějaký důkaz, dva italští radioamatérští operátoři údajně zachytili řadu rádiových přenosů, o kterých tvrdili, že pocházejí ze sovětských kosmických startů odsouzených k zániku.

Achille a Giovanni Judica-Cordiglia, dvojice bratrů z Turína, tvrdili, že začali monitorovat vysílání sovětského vesmírného programu v roce 1957 a že tyto přenosy dokazují, že Jurij Gagarin nebyl ve skutečnosti prvním člověkem ve vesmíru.

V listopadu 1960 bratři tvrdili, že zachytili přenos S.O.S. v morseovce pocházející ze sovětské kosmické lodi. Na základě přenosů určili, že se loď vzdaluje od Země místo toho, aby ji obíhala, což znamenalo, že Sověti omylem vypustili své kosmonauty hluboko do vesmíru. Bratři nakonec pořídili devět takových nahrávek, o kterých tvrdili, že jde o nouzové přenosy sovětských kosmonautů, kteří byli vypuštěni ze Země.

Na jedné z nahrávek je slyšet ženský hlas, který říká v ruštině, že vidí plameny a ptá se řízení mise, pokud se její loď chystá explodovat. Pokud jsou nahrávky skutečné, pak to znamená, že první žena ve vesmíru byla skutečně vypuštěna Sověty a zřejmě tam zemřela. A pokud věříte jiným pověstem, pak sovětští kosmonauti byli také technicky první na Měsíci poté, co se skupina kosmonautů dobrovolně přihlásila k vypuštění přímo do něj v sovětské sondě Luna.

Nahrávky Judica-Cordiglia jsou dnes široce odmítány jako padělky. Ve své biografii Gagarin navrhl, že většina ztracených teorií kosmonautů by mohla být vysvětlena nehodami, které se staly na nízké oběžné dráze, ne ve skutečnosti ve vesmíru.

Dokonce ani v odtajněných sovětských dokumentech o vesmírném programu není žádná zmínka o pohřešovaných kosmonautech. Takže většina důkazů naznačuje, že příběh ztracených kosmonautů je pravděpodobně jen dalším z mnoha mýtů studené války.

Autor: Stanislav Makovický, zdroj: Psych.org, Allthatinteresting.com, Titulní obrázek: Wikimedia Commons/Уукакой